

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi november hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi január hó 25. napján kihirdetett B.402/2005/38. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a B.402/2005/38. szám alatti ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki halált okozó testi sértés büntetében. Ezért 3 év 6 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította az általa előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan formában tartotta fenn.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő sem tért el a fellebbezés irányától. Lényegében az első fokú bíróság előtt előadott perbeszédét ismételte meg, kifogásait immár nem a vádhatóság, hanem az első fokú bíróság eljárására vetítve. Hivatkozott arra, hogy az ügyben csak és kizárólag közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésre, amelyek csupán annak megállapítására adnak alapot, hogy a sértett halálát idegenkezűség okozta. Ellenben egyetlen bizonyíték nem szól amellett, hogy a bántalmazást a vádlott követte el. A megyei bíróság nem tartotta be a közvetett bizonyítás szabályait, ennek eredményeként jutott arra a helytelen ténybeli következtetésre, amely **vádlott** büntetőjogi felelősségének megállapítását eredményezte. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelése mellett nem bizonyítható, hogy a vádbeli napon **vádlott** részéről tettelegességre került sor. A kihallgatott tanúk ilyen eseménynek nem voltak sem szem, sem fültanúik, holott a korábbiakban tapasztalták a házastársak közti veszekedéseket. A 2005. március 26-án történt szóváltásról csak **sértett** tett említést a rendőrségnek, melynek különösebb bizonyító erő tulajdonítani nem lehet a sértett erősen ittas állapota miatt. Önmagában a sértett homloksérülése - amelynek a megyei bíróság ugyancsak fontos szerepet tulajdonított a közvetett bizonyítékok sorában - szintén nem alkalmas annak igazolására, hogy a bűncselekményt a vádlott követte el. Ez utóbbi mellett szól **T4** tanú vallomása is, aki arról

számolt be, hogy a vádbeli napot megelőzően ugyan ilyen sérülést látott el **sértett** fején. A sérülés tehát már előző napon keletkezhetett, vagy létrejöhetett akként is, hogy a sértett az ajtófélfának esett. Ezt a lehetséges keletkezési módot támasztja alá **T1 tanú** és **T2 tanú** vallomása is, - hiszen elmondták, hogy vérszenyeződést láttak a folyosón és az ajtón - s nem zárja ki az orvosszakértői vélemény sem. **T7 tanú** vallomásából megállapíthatóan a sértett 13 órakor érkezett haza, ilyen körülmények mellett annak lehetősége sem zárható ki, hogy ezt megelőzően szenvedte el a halálához vezető sérüléseket. Mindezekből adódóan egyetlen közvetett bizonyíték szolgálhat még annak megállapítására, hogy a vádlott követte el a kérdéses bűncselekményt, mégpedig a tanúk arra vonatkozó vallomása, hogy korábban is történt bántalmazás a vádlott részéről házastársa sérelmére. Egyetlen közvetett bizonyítékra azonban ítéleti tényállás nem alapítható, ezért a vádlott felmentése indokolt.

A vádlott az utolsó szó jogán szintén felmentését kérte hangsúlyozva, hogy nem érzi magát bűnösnek.

A fellebbezéseket az ítéletábra egyik formájában sem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

A megyei bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ítéleti tényállás megállapításához kizárólag közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésre, melyeket rendkívüli alapossággal, minden oldalról nagyon korrekt módon megvizsgált és értékelt. Ítéletében lépésről lépésre nyomon követhetően, megfelelő logikával építette egymásra a bizonyítékokat, vizsgált meg, járt körbe minden apró részletet, amely a közvetett bizonyítékok zárt logikai láncolatán alapuló megalapozott tényállás megállapításához vezetett. Megfelelő választ adott valamennyi, így a védelem által felhozott érveléssel kapcsolatosan is. Minden megállapítása bizonyítékokon alapszik. Így az is, - a védelem állításával ellentétben - hogy a vádbeli napon a délutáni órákban vádlottéknál veszekedés történt. Ezt nem kizárólag sértett elmondására, hanem **T4** és **T8 tanú** egymással összhangban álló, határozott vallomására is tudta alapítani. Ők ugyanis tanúvallomásukban minderről említést tettek, s arról is beszámoltak, hogy ezt követően látták az utcán vérző fejjel a sértettet, aki mobiltelefonján a rendőrséget akarta értesíteni. Az orvosszakértő megállapította, hogy a tanúk által, a sértett homlokán látott sérülés közel azonos időben keletkezhetett, mint a halálhoz vezető egyéb fejsérülések. A szakértő azt is kizárta, hogy **sértett** az adott sérüléseket otthonától távol, a délelőtti órákban szenvedte el, hiszen ez utóbbi esetben a rendőrök kiérkezésekor a halálhoz vezető ok folyamat már előrehaladottabb kellett, hogy legyen, kommunikációra a sértett nem lett volna képes. Mindezek olyan bizonyítékok, amelyek mellett, hogy a bíróság által megállapított tényállást egyértelműen alátámasztják, egyben cáfolják is a védelmi érvelést, tehát kizárják annak a lehetőségét, hogy a sértett a halálához vezető sérüléseit másutt, máskor, más által szenvedte el. Az első fokú ítélet okozati összefüggéseken alapszik, így annak megállapításait eredményesen támadni nem lehet.

A tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, téves ténybeli következtetéseket sem tartalmaz, így az /1/ bekezdés értelmében alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is. Az ehhez fűzött indoklás is teljes körű, az összes körülmény megfelelő értékelésén alapszik.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó valamennyi, a vádlott javára és terhére írható körülményt feltárta. Az ítélet tábla megítélése szerint ezek helyes értékelésével szabta ki a büntetést a rendkívül ritka, speciális elemekkel tarkított bűncselekmény miatt. A börtönbüntetés mértéke a 2-8 évig terjedő tételkeretek közt súlytalannak egyáltalán nem mondható, olyan mérvű súlyosítására, amelyre a másodfokú eljárásban lehetőség nyílna, nincs szükség. Ugyanakkor a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül a 3 év 6 hónapi börtönbüntetés enyhítésére sincs mód, hisz a mérsékléssel a speciális és generális prevenciók célja is elveszne. A börtönbüntetés tartamához megfelelően igazodik a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértéke is, így annak megváltoztatása sem indokolt.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

Győr, 2008. november hó 4. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2007. január 25. napján kihirdetett B.402/2005/38. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. november hó 4. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke